

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 517/2014
z dnia 16 kwietnia 2014 r.
w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W czwartym sprawozdaniu oceniającym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu („IPCC”) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC”), której Unia jest stroną ⁽³⁾, stwierdzono na podstawie dostępnych danych naukowych, że do 2050 r. kraje rozwinięte będą musiały zredukować emisje gazów cieplarnianych o 80–95 % w stosunku do ich poziomów z 1990 r., aby ograniczyć globalną zmianę klimatu do wzrostu temperatury o maksymalnie 2 °C, a tym samym zapobiec niepożądanym skutkom tej zmiany.
- (2) Aby osiągnąć ten cel, Komisja przyjęła Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., który został odnotowany przez Radę w konkluzjach z dnia 17 maja 2011 r. i zatwierdzony przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 15 marca 2012 r. W tym planie działania Komisja określiła racjonalny pod względem kosztów sposób zapewnienia niezbędnej redukcji łącznych emisji w Unii do 2050 r. W tym planie działania określono wielkość wkładu poszczególnych sektorów potrzebnego w sześciu obszarach. Emisje gazów innych niż CO₂, w tym fluorowanych gazów cieplarnianych, ale z wyłączeniem emisji gazów innych niż CO₂ pochodzących z rolnictwa, powinny zostać zredukowane o 72–73 % do 2030 r. i o 70–78 % do 2050 r. w stosunku do poziomów z 1990 r. W porównaniu z rokiem odniesienia 2005 r. wymagana jest redukcja emisji gazów innych niż CO₂, z wyłączeniem tych pochodzących z rolnictwa, o 60–61 % do 2030 r. Emisje fluorowanych gazów cieplarnianych oszacowano na poziomie 90 mln ton (Mt) ekwiwalentu CO₂ w 2005 r. Redukcja o 60 % oznacza, że emisje należałoby zmniejszyć do około 35 Mt ekwiwalentu CO₂ do 2030 r. Biorąc pod uwagę, że przy pełnym stosowaniu obowiązującego prawodawstwa Unii emisje w 2030 r. szacuje się na 104 Mt ekwiwalentu CO₂, wymagana jest dalsza redukcja o około 70 Mt ekwiwalentu CO₂.
- (3) Ze sprawozdania Komisji z dnia 26 września 2011 r. w sprawie stosowania, skutków i odpowiedniości rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ wynika, że jeżeli obecne środki ograniczania emisji zostaną w pełni zastosowane, mogą one doprowadzić do redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. Środki te powinny zatem zostać utrzymane i doprecyzowane na podstawie doświadczeń zdobytych przy ich wdrażaniu. Niektóre środki powinny również zostać rozszerzone na inne urządzenia, w których wykorzystywane są znaczne ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, takie jak samochody ciężarowe chłodnie i przyczepy chłodnie. Obowiązek tworzenia i prowadzenia dokumentacji urządzeń, które zawierają takie gazy, powinien również obejmować rozdzielnice elektryczne. W związku ze znaczeniem środków ograniczania emisji podczas wycofywania z eksploatacji produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę, jak duże znaczenie ma zastosowanie systemów odpowiedzialności producentów, i zachęcać do ich ustanawiania w oparciu o istniejące najlepsze praktyki.
- (4) W sprawozdaniu tym stwierdzono również, że można jeszcze więcej zrobić, aby zredukować emisje fluorowanych gazów cieplarnianych w Unii, w szczególności poprzez unikanie wykorzystywania takich gazów, w przypadku gdy istnieją bezpieczne i energooszczędne technologie alternatywne mające zerowy lub niewielki wpływ na klimat. Obniżenie wielkości emisji do 2030 r. do dwóch trzecich w stosunku do poziomu z 2010 r. jest racjonalne pod względem kosztów, ponieważ w wielu sektorach dostępne są sprawdzone i przetestowane rozwiązania alternatywne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 138.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2014 r.

⁽³⁾ Decyzja Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r. dotycząca zawarcia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1).

- (5) W rezolucji z dnia 14 września 2011 r. w sprawie kompleksowego podejścia do antropogenicznej, wpływającej na klimat emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął zobowiązanie Unii do poparcia działań dotyczących wodorofluorowęglowodorów w ramach Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (zwanego dalej „protokołem montrealским”) i uznał to podejście za doskonały przykład nierynkowego podejścia do zmniejszania emisji gazów cieplarnianych. W rezolucji tej wezwano również do zbadania sposobów wsparcia natychmiastowego wycofania wodorofluorowęglowodorów na szczeblu międzynarodowym na podstawie protokołu montrealskiego.
- (6) Aby zachęcić do korzystania z technologii mających zerowy lub niewielki wpływ na klimat, szkolenie osób fizycznych, które wykonują czynności związane z fluorowanymi gazami cieplarnianymi, powinno obejmować informacje dotyczące technologii służących zastąpieniu i zmniejszeniu stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych. W związku z tym, że niektóre rozwiązania alternatywne wobec fluorowanych gazów cieplarnianych, stosowane w produktach i urządzeniach jako substytuty fluorowanych gazów cieplarnianych i w celu zmniejszenia ich zużycia, mogą być toksyczne, łatwopalne lub znajdować się pod wysokim ciśnieniem, Komisja powinna przeanalizować obowiązujące prawodawstwo Unii dotyczące szkolenia osób fizycznych w zakresie bezpiecznego obchodzenia się z alternatywnymi czynnikami chłodniczymi i powinna przekazać, w stosownym przypadku, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę odpowiedniego prawodawstwa Unii.
- (7) Należy ustanowić programy certyfikacji i szkoleń lub dostosować je przy uwzględnieniu programów ustanowionych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 842/2006; można je także włączyć do systemów szkolenia zawodowego.
- (8) W celu zapewnienia spójności z wymogami w zakresie monitorowania i sprawozdawczości określonymi w konwencji UNFCCC oraz z decyzją 4/CMP.7 Konferencji Stron służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto do konwencji UNFCCC, przyjętą przez siódmą Konferencję Stron konwencji UNFCCC na posiedzeniu w Durbanie dnia 11 grudnia 2011 r., współczynnik ocieplenia globalnego należy obliczać na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu z oddziaływaniem jednego kilograma CO₂. Takie obliczenia powinny w miarę możliwości opierać się na czwartym sprawozdaniu oceniającym przyjętym przez IPCC.
- (9) Skuteczne monitorowanie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych ma kluczowe znaczenie zarówno dla śledzenia postępów w kierunku realizacji celów dotyczących redukcji emisji, jak i dla oceny skutków niniejszego rozporządzenia. Stosowanie spójnych danych wysokiej jakości na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych jest istotne dla zapewnienia jakości sprawozdawczości w zakresie emisji. Ustanowienie przez państwa członkowskie systemów składania sprawozdań w zakresie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych zapewniłoby spójność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾. Dane dotyczące wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń zbierane przez podmioty na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby znacznie usprawnić te systemy składania sprawozdań w zakresie emisji. W ten sposób powinno być możliwe sprawdzenie spójności danych stosowanych do wyliczania emisji i uzyskanie dokładniejszych danych przybliżonych opartych na obliczeniach, co prowadziłoby do lepszego szacowania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w krajowych inwentaryzacjach gazów cieplarnianych.
- (10) Biorąc pod uwagę, że dostępne są odpowiednie rozwiązania alternatywne, obecny zakaz stosowania heksafluorku siarki w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu i w recyklingu stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo powinien zostać rozszerzony na zakłady, które zużywają mniej niż 850 kg heksafluorku siarki rocznie. Podobnie należy zakazać, z uwzględnieniem odpowiedniego okresu przejściowego, stosowania czynników chłodniczych o bardzo wysokim współczynniku ocieplenia globalnego równym 2 500 lub więcej przy serwisowaniu lub konserwacji urządzeń chłodniczych o wielkości napełnienia czynnikiem chłodniczym równej 40 t ekwiwalentu CO₂ lub więcej.
- (11) W przypadku gdy dostępne są odpowiednie rozwiązania alternatywne dla stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych, należy wprowadzić środki zakazujące wprowadzania do obrotu nowych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i urządzeń ochrony przeciwpożarowej, które zawierają te substancje lub których działanie jest uzależnione od tych substancji. W przypadku gdy rozwiązania alternatywne nie są dostępne lub gdy nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa, lub gdy skorzystanie z takich rozwiązań alternatywnych wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami, Komisja może zezwolić na ograniczone czasowo zwolnienie, aby umożliwić wprowadzenie do obrotu takich produktów i urządzeń. W świetle przyszłego postępu technicznego Komisja powinna ponadto ocenić środki zakazujące wprowadzania do obrotu nowych urządzeń obejmujących rozdzielnice średniego napięcia i nowe niewielkie pojedyncze dzielone układy klimatyzacyjne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

- (12) Należy zezwolić na wprowadzanie do obrotu urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jeżeli łączne emisje gazów cieplarnianych z tych urządzeń – przy uwzględnieniu realistycznych poziomów wycieku i odzysku – są, w całym cyklu eksploatacyjnym, mniejsze niż emisje pochodzące z podobnych, niezawierających fluorowanych gazów cieplarnianych urządzeń, których maksymalne dozwolone zużycie energii jest określone w odpowiednich środkach wykonawczych przyjętych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE⁽¹⁾. Regularne i terminowe przeglądy tych środków wykonawczych, zgodne z tą dyrektywą, pomogłyby zapewnić dalszą skuteczność i odpowiedniość tych środków wykonawczych.
- (13) Stopniowe ograniczanie ilości wodorofluorowęglowodorów, które mogą być wprowadzone do obrotu, zostało uznane za najbardziej skuteczny i racjonalny pod względem kosztów sposób redukcji emisji tych substancji w perspektywie długoterminowej.
- (14) Aby osiągnąć stopniowe ograniczanie ilości wodorofluorowęglowodorów, które mogą być wprowadzone do obrotu w Unii, Komisja powinna przydzielić poszczególnym producentom i importerom kontyngenty na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu, tak aby nie został przekroczony całkowity limit ilościowy na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu. Aby chronić integralność stopniowej redukcji ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu, należy wliczać do unijnego systemu kontyngentów również wodorofluorowęglowodory zawarte w urządzeniach. W przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w urządzeniach nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem nimi urządzeń, wymagana powinna być deklaracja zgodności stanowiąca dowód, że te wodorofluorowęglowodory są wliczone do unijnego systemu kontyngentów.
- (15) Początkowo obliczenia wartości odniesienia i wielkości kontyngentów przydzielonych poszczególnym producentom i importerom powinny być oparte na ilościach wodorofluorowęglowodorów, jakie zostały przez nich zgłoszone jako wprowadzone do obrotu podczas okresu odniesienia 2009–2012. Tym niemniej, aby nie wykluczać małych podmiotów, 11 procent całkowitego limitu ilościowego powinno być zarezerwowane dla importerów i producentów, którzy nie wprowadzili do obrotu 1 tony lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych w okresie odniesienia.
- (16) Komisja powinna zapewnić, poprzez regularne przeliczanie kwot odniesienia i kontyngentów, aby podmioty mogły kontynuować swoją działalność na podstawie średnich wielkości, jakie wprowadziły do obrotu w ostatnich latach.
- (17) Proces produkcji niektórych gazów fluorowanych może skutkować znacznymi emisjami innych fluorowanych gazów cieplarnianych będących produktem ubocznym tego procesu. Takie emitowane gazy stanowiące produkt uboczny należy niszczyć lub odzyskiwać do późniejszego zastosowania jako warunek wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu.
- (18) Komisja powinna zapewnić, aby utworzony został centralny rejestr elektroniczny służący zarządzaniu kontyngentami na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu i celom sprawozdawczości, w tym zgłaszaniu urządzeń wprowadzonych do obrotu, w szczególności w przypadku gdy urządzenia te są fabrycznie napełniane wodorofluorowęglowodorami, które nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem, a przez to wymagają weryfikacji, za pośrednictwem deklaracji zgodności, a następnie weryfikacji przez stronę trzecią, że dane ilości wodorofluorowęglowodorów są wliczone do unijnego systemu kontyngentów.
- (19) Aby utrzymać elastyczność rynku wodorofluorowęglowodorów luzem, powinno być możliwe przenoszenie kontyngentów, przydzielonych w oparciu o wartości odniesienia, na rzecz innego producenta lub importera w Unii lub na rzecz innego producenta lub importera, który jest reprezentowany w Unii przez wyłącznego przedstawiciela.
- (20) Aby umożliwić monitorowanie skuteczności niniejszego rozporządzenia, zakres obecnych obowiązków sprawozdawczych należy rozszerzyć na inne substancje fluorowane, które mają znaczny współczynnik ocieplenia globalnego lub co do których zachodzi prawdopodobieństwo, że zastąpiono by nimi fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I. Z tego samego powodu niszczenie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz przywóz do Unii tych gazów zawartych w produktach i urządzeniach powinny również podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu. Należy określić progi *de minimis*, aby uniknąć nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz mikroprzedsiębiorstw.
- (21) Komisja powinna stale monitorować skutki ograniczania ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu, w tym skutki w odniesieniu do dostaw urządzeń, w przypadku których stosowanie wodorofluorowęglowodorów doprowadziłoby do niższych emisji w całym cyklu eksploatacyjnym niż przy zastosowaniu technologii alternatywnej. Do końca 2020 r. Komisja powinna sporządzić sprawozdanie dotyczące dostępności wodorofluorowęglowodorów na rynku unijnym. Do końca 2022 r. Komisja powinna przeprowadzić kompleksowy przegląd,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

aby dostosować przepisy niniejszego rozporządzenia w świetle jego wdrażania i aktualnego rozwoju sytuacji oraz zobowiązań międzynarodowych, a także zaproponować, w stosownych przypadkach, dalsze środki redukcji emisji.

- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (23) W celu zmiany niektórych, innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (24) Ponieważ niniejsze rozporządzenie jest przyjęte na podstawie art. 192 ust. 1 TFUE, nie stanowi ono przeszkody dla państw członkowskich w utrzymaniu lub ustanawianiu bardziej rygorystycznych środków ochronnych zgodnych z TFUE. Zgodnie z art. 193 TFUE państwa członkowskie mają notyfikować wszelkie takie środki Komisji.
- (25) Niniejsze rozporządzenie zmienia i uzupełnia przedmiot rozporządzenia (WE) nr 842/2006, które w związku z tym powinno zostać uchylone. Jednak aby zapewnić sprawne przejście od starego systemu do nowego, należy pozostawić w mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1493/2007⁽²⁾, (WE) nr 1494/2007⁽³⁾, (WE) nr 1497/2007⁽⁴⁾, (WE) nr 1516/2007⁽⁵⁾, (WE) nr 303/2008⁽⁶⁾, (WE) nr 304/2008⁽⁷⁾, (WE) nr 305/2008⁽⁸⁾, (WE) nr 306/2008⁽⁹⁾, (WE) nr 307/2008⁽¹⁰⁾ i (WE) nr 308/2008⁽¹¹⁾ oraz nadal je stosować, jeżeli i dopóki nie zostaną uchylone przez Komisję aktami delegowanymi lub wykonawczymi przyjętymi na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (26) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu transgraniczny charakter poruszanych problemów środowiskowych i skutki niniejszego rozporządzenia dla handlu wewnątrzunijnego i zewnętrznego możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 25).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 333 z 19.12.2007, s. 4).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 12).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 17).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 21).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 25).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 28).

poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona środowiska przez zmniejszenie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. Stosownie do tego, niniejsze rozporządzenie ustanawia:

- a) zasady ograniczania emisji, wykorzystywania, odzyskiwania i niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych oraz powiązane środki pomocnicze;
- b) warunki dotyczące wprowadzania do obrotu szczególnych produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione;
- c) warunki dotyczące szczególnych rodzajów zastosowania fluorowanych gazów cieplarnianych; oraz
- d) limity ilościowe dotyczące wprowadzania wodorofluorowęglowodorów do obrotu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „fluorowane gazy cieplarniane” oznaczają wodorofluorowęglowodory, perfluorowęglowodory, heksafluorek siarki i inne gazy cieplarniane zawierające fluor, wymienione w załączniku I, lub mieszaniny zawierające którąkolwiek z tych substancji;
- 2) „wodorofluorowęglowodory” lub „HFC” oznaczają substancje wymienione w załączniku I sekcja 1 lub mieszaniny zawierające którąkolwiek z tych substancji;
- 3) „perfluorowęglowodory” lub „PFC” oznaczają substancje wymienione w załączniku I sekcja 2 lub mieszaniny zawierające którąkolwiek z tych substancji;
- 4) „heksafluorek siarki ” lub „SF₆” oznacza substancję wymienioną w załączniku I sekcja 3 lub mieszaniny zawierające tę substancję;
- 5) „mieszanina” oznacza płyn złożony z dwóch lub więcej substancji, z których przynajmniej jedna jest substancją wymienioną w załączniku I lub II;
- 6) „współczynnik ocieplenia globalnego” lub „GWP” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla („CO₂”), obliczany na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu z oddziaływaniem jednego kilograma CO₂, jak określono w załącznikach I, II i IV, lub w przypadku mieszanin – obliczany zgodnie z załącznikiem IV;
- 7) „tona(-y) ekwiwalentu CO₂” oznacza ilość gazów cieplarnianych, wyrażoną jako iloczyn masy gazów cieplarnianych w tonach metrycznych i ich współczynnika ocieplenia globalnego;
- 8) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną sprawującą faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem; w określonych szczególnych sytuacjach państwo członkowskie może wyznaczyć właściciela jako podmiot odpowiedzialny za obowiązki operatora;
- 9) „stosowanie” oznacza wykorzystywanie fluorowanych gazów cieplarnianych w produkcji, konserwacji lub serwisowaniu, w tym ponownym napełnianiu, produktów i urządzeń lub w innych procesach, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 10) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub udostępnianie na rzecz innej strony w Unii po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, lub stosowanie na własny rachunek w przypadku producenta i obejmuje dopuszczenie celne do swobodnego obrotu w Unii;
- 11) „hermetycznie zamknięte urządzenie” oznacza urządzenie, w którym wszystkie części zawierające fluorowany gaz cieplarniany są szczelnie zamknięte za pomocą spawania, lutowania twardego lub innej podobnej metody trwałego łączenia, która może obejmować także zabezpieczone zawory lub zabezpieczone wejścia serwisowe, które umożliwiają prawidłową naprawę lub unieszkodliwianie i których zbadany poziom wycieków jest mniejszy niż 3 gramy rocznie przy ciśnieniu wynoszącym co najmniej jedną czwartą maksymalnego dopuszczalnego ciśnienia;

- 12) „pojemnik” oznacza produkt, który został zaprojektowany docelowo do transportowania lub magazynowania fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 13) „pojemnik nienadający się do ponownego napełnienia” oznacza pojemnik, który nie może być ponownie napełniony bez przystosowania do tego celu, lub jest wprowadzany do obrotu bez uprzedniego zapewnienia, że można go zwrócić do ponownego napełnienia;
- 14) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie fluorowanych gazów cieplarnianych z produktów, w tym pojemników, i urządzeń podczas konserwacji lub serwisowania lub przed unieszkodliwieniem produktów lub urządzeń;
- 15) „recykling” oznacza ponowne wykorzystanie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego po przeprowadzeniu podstawowego procesu oczyszczania;
- 16) „regeneracja” oznacza ponowne przetwarzanie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego w celu osiągnięcia właściwości roboczych odpowiadających właściwościom roboczym substancji pierwotnej, z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania;
- 17) „niszczenie” oznacza proces, za pomocą którego całość lub większość fluorowanego gazu cieplarnianego zostaje trwale przekształcona lub rozłożona na jedną lub więcej stabilnych substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi;
- 18) „likwidacja” oznacza ostateczne wyłączenie i wycofanie z eksploatacji lub użycia produktu lub urządzenia zawierającego fluorowane gazy cieplarniane;
- 19) „naprawa” oznacza renowację uszkodzonych lub nieszczelnych produktów lub urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, lub których działanie jest od nich uzależnione, dotyczącą części zawierającej lub zaprojektowanej, aby zawierać takie gazy;
- 20) „instalowanie” oznacza łączenie dwóch lub większej liczby urządzeń lub obiegów zawierających lub zaprojektowanych, aby zawierać fluorowane gazy cieplarniane, w celu zmontowania układu w miejscu jego eksploatacji, którego wynikiem jest złączenie przewodów gazu danego układu w celu zamknięcia obiegu niezależnie od tego, czy układ będzie wymagał napełnienia po zakończeniu montażu;
- 21) „konserwacja lub serwisowanie” oznacza wszystkie czynności, z wyłączeniem odzysku zgodnie z art. 8 i kontroli szczelności zgodnie z art. 4 i art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, związane z dostaniem się do obwodów zawierających lub zaprojektowanych, aby zawierać fluorowane gazy cieplarniane, w szczególności dostarczeniem fluorowanych gazów cieplarnianych do układu, usuwaniem jednego lub większej liczby elementów obwodu lub urządzenia, ponownym montażem dwóch lub większej liczby elementów obwodu lub urządzenia oraz naprawą nieszczelności;
- 22) „substancja pierwotna” oznacza substancję, która nie została uprzednio zastosowana;
- 23) „stacjonarny” oznacza zwykle nieznajdujący się w ruchu podczas eksploatacji i obejmuje przenośne urządzenia klimatyzacyjne w pomieszczeniach;
- 24) „ruchomy” oznacza zwykle znajdujący się w ruchu podczas eksploatacji;
- 25) „pianka jednoskładnikowa” oznacza kompozycję przeznaczoną do spieniania zawartą w pojedynczym dozowniku aerozolu w nieprzereagowanym lub częściowo przereagowanym stanie ciekłym, która zwiększa swoją objętość i twardnieje po wydostaniu się z dozownika;
- 26) „samochód ciężarowy chłodnia” oznacza pojazd silnikowy o masie większej niż 3,5 tony, który został zaprojektowany i skonstruowany głównie w celu przewozu towarów i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 27) „pryczepa chłodnia” oznacza pojazd, który jest zaprojektowany i skonstruowany tak, aby mógł być ciągnięty przez samochód ciężarowy lub ciągnik, głównie w celu przewozu towarów, i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 28) „aerozol techniczny” oznacza dozownik aerozolu stosowany do celów konserwacji, naprawiania, czyszczenia, testowania, dezynfekcji i wytwarzania produktów i urządzeń, instalowania urządzeń, a także w innych zastosowaniach;
- 29) „system wykrywania wycieków” oznacza skalibrowany przyrząd mechaniczny, elektryczny lub elektroniczny służący do wykrywania wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych, który w momencie wykrycia wycieku alarmuje operatora;
- 30) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która:
 - a) produkuje, stosuje, odzyskuje, zbiera, poddaje recyklingowi, regeneruje lub niszczy fluorowane gazy cieplarniane;
 - b) przywozi lub wywozi fluorowane gazy cieplarniane lub produkty i urządzenia, które zawierają takie gazy;
 - c) wprowadza do obrotu fluorowane gazy cieplarniane lub produkty i urządzenia, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich uzależnione;
 - d) instaluje, serwisuje, konserwuje, naprawia, poddaje kontroli szczelności lub likwiduje urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione;

- e) jest operatorem urządzenia, które zawiera fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione;
 - f) produkuje, przywozi, wywozi, wprowadza do obrotu lub niszczy gazy wymienione w załączniku II;
 - g) wprowadza do obrotu produkty lub urządzenia zawierające gazy wymienione w załączniku II;
- 31) „substrat” oznacza każdy fluorowany gaz cieplarniany lub substancję wymienioną w załączniku II, przechodzącą chemiczną transformację w procesie, w którym ulegają całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego, a ich emisje są nieznaczne;
- 32) „stosowanie komercyjne” oznacza stosowanie związane z magazynowaniem, wystawianiem lub wydawaniem produktów z przeznaczeniem do sprzedaży użytkownikom końcowym, w handlu detalicznym i usługach spożywczych;
- 33) „urządzenia ochrony przeciwpożarowej” oznaczają urządzenia i systemy używane w zastosowaniach związanych z zapobieganiem pożarom lub ich gaszeniem, w tym gaśnice;
- 34) „organiczny obieg Rankine’a” oznacza obieg zawierający zdolne do kondensacji fluorowane gazy cieplarniane przekształcające ciepło ze źródła ciepła w moc w celu wytworzenia energii elektrycznej lub mechanicznej;
- 35) „sprzęt wojskowy” oznacza broń, amunicję i materiały wojenne specyficznie służące do wojskowych celów, które są konieczne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich;
- 36) „rozdzielnica elektryczna” oznacza aparaturę rozdzielczą oraz jej połączenie z przyłączonymi urządzeniami sterowniczymi, pomiarowymi, zabezpieczeniowymi i regulacyjnymi, a także zespoły takiej aparatury i urządzeń ze wzajemnymi połączeniami, osprzętem, obudową i elementami pomocniczymi, które są przeznaczone do wykorzystywania związanego z wytwarzaniem, przesyłem, dystrybucją i przetwarzaniem energii elektrycznej;
- 37) „wieloagregatowe scentralizowane układy chłodnicze” oznaczają układy, w których występują co najmniej dwie równoległe działające sprężarki połączone z jednym lub większą liczbą wspólnych skraplaczy i z pewną liczbą urządzeń chłodniczych, takich jak lamy wystawowe, regały, zamrażarki, lub z chłodniami;
- 38) „obieg chłodniczy pierwszego stopnia w układach kaskadowych” oznacza obieg pierwszego stopnia w pośrednich układach temperaturowych, w których zestaw dwóch lub większej liczby oddzielnych obiegów chłodniczych jest połączony szeregowo tak, by obieg pierwszego stopnia pochłaniał ciepło skraplacza z obiegu drugiego stopnia dla pośrednich temperatur;
- 39) „pojedyncze dzielone układy klimatyzacyjne” oznaczają układy do klimatyzacji pomieszczeń, które składają się z jednej jednostki zewnętrznej i jednej jednostki wewnętrznej połączonych przewodem rurowym zawierającym czynnik chłodniczy, wymagające instalacji w miejscu wykorzystywania.

ROZDZIAŁ II

OGRANICZANIE EMISJI

Artykuł 3

Zapobieganie emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych

1. Celowe uwalnianie fluorowanych gazów cieplarnianych do atmosfery jest zakazane, w przypadku gdy uwolnienie nie jest technicznie niezbędne do zamierzonego stosowania.
2. Operatorzy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, podejmują środki ostrożności, aby zapobiec niezamierzonemu uwolnieniu tych gazów („wyciekowi”). Operatorzy podejmują wszelkie środki możliwe do zastosowania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia w celu zminimalizowania wycieku fluorowanych gazów cieplarnianych.
3. W przypadku stwierdzenia wycieku fluorowanych gazów cieplarnianych operatorzy zapewniają, aby urządzenie zostało naprawione bez zbędnej zwłoki.

W odniesieniu do urządzenia, które objęte jest wymogiem kontroli szczelności na podstawie art. 4 ust. 1, w przypadku gdy naprawiono urządzenie, z którego nastąpił wyciek, operatorzy zapewniają, aby urządzenie zostało skontrolowane przez certyfikowaną osobę fizyczną w ciągu miesiąca od naprawy w celu sprawdzenia, czy naprawa była skuteczna.

4. Osoby fizyczne wykonujące czynności, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a)–c), są certyfikowane zgodnie z art. 10 ust. 4 i 7 oraz podejmują środki ostrożności zapobiegające wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych.

Podmioty prowadzące instalowanie, serwisowanie, konserwację, naprawę lub likwidację urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. a)–d) są certyfikowane zgodnie z art. 10 ust. 6 i 7 oraz podejmują środki ostrożności zapobiegające wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych.

Artykuł 4

Kontrole szczelności

1. Operatorzy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane w ilości 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej i niezawarte w piankach, zapewniają, aby urządzenia były poddawane kontrolom szczelności.

Hermetycznie zamknięte urządzenia, zawierające fluorowane gazy cieplarniane w ilościach mniejszych niż 10 ton ekwiwalentu CO₂, nie podlegają kontrolom szczelności na podstawie niniejszego artykułu, pod warunkiem że urządzenia te są oznakowane jako hermetycznie zamknięte.

Rozdzielnice elektryczne nie podlegają kontrolom szczelności na podstawie niniejszego artykułu, pod warunkiem że spełniają jeden z poniższych warunków:

- a) ich zbadany poziom wycieków jest zgodnie ze specyfikacją techniczną producenta mniejszy niż 0,1 % rocznie i są one odpowiednio oznakowane;
- b) są wyposażone w przyrząd do monitorowania ciśnienia lub gęstości; lub
- c) zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych.

2. Ust. 1 ma zastosowanie do operatorów następujących urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane:

- a) stacjonarne urządzenia chłodnicze;
- b) stacjonarne urządzenia klimatyzacyjne;
- c) stacjonarne pompy ciepła;
- d) stacjonarne urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
- e) agregaty chłodnicze samochodów ciężarowych chłodni i przyczep chłodni;
- f) rozdzielnice elektryczne;
- g) organiczne obiegi Rankine'a.

Jeżeli chodzi o urządzenia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–e), kontrole są przeprowadzane przez certyfikowane osoby fizyczne zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 10.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy, do dnia 31 grudnia 2016 r., urządzenia, które zawierają mniej niż 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, lub hermetycznie zamknięte urządzenia, które są oznakowane jako takie i zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, nie podlegają kontrolom szczelności.

3. Kontrole szczelności zgodnie z ust. 1 przeprowadza się z następującą częstotliwością:

- a) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane w ilości 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej, ale mniejszej niż 50 ton ekwiwalentu CO₂: co najmniej raz na 12 miesięcy lub co najmniej raz na 24 miesiące, jeżeli mają zainstalowany system wykrywania wycieków;
- b) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane w ilości 50 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej, ale mniejszej niż 500 ton ekwiwalentu CO₂: co najmniej raz na sześć miesięcy lub co najmniej raz na 12 miesięcy, jeżeli mają zainstalowany system wykrywania wycieków;
- c) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej: co najmniej raz na trzy miesiące lub co najmniej raz na sześć miesięcy, jeżeli mają zainstalowany system wykrywania wycieków.

4. Obowiązki przewidziane w ust. 1 w odniesieniu do urządzeń ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 2 lit. d), uznaje się za spełnione, pod warunkiem spełnienia dwóch następujących warunków:

- a) istniejący system kontroli spełnia normy ISO 14520 lub EN 15004; oraz
- b) dane urządzenia ochrony przeciwpożarowej są kontrolowane tak często, jak jest to wymagane na podstawie ust. 3.

5. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić wymogi kontroli szczelności, które mają być prowadzone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego rodzaju urządzeń, o których mowa w tym ustępie, a także określić, w których częściach urządzeń występuje największe prawdopodobieństwo wystąpienia wycieku, oraz uchylić akty przyjęte na podstawie art. 3 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

Artykuł 5

Systemy wykrywania wycieków

1. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. a)–d), zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilościach 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej, zapewniają, aby urządzenia te były wyposażone w system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora lub firmę serwisową o każdym wycieku.
2. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. f) i g), zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilościach 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej i zainstalowanych od dnia 1 stycznia 2017 r., zapewniają, aby urządzenia te były wyposażone w system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora lub firmę serwisową o każdym wycieku.
3. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. a)–d) i g), które podlegają przepisom ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, zapewniają, aby systemy wykrywania wycieków były kontrolowane co najmniej raz na 12 miesięcy w celu zapewnienia ich właściwego działania.
4. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. f), które podlegają przepisom ust. 2 niniejszego artykułu, zapewniają, aby systemy wykrywania wycieków były kontrolowane co najmniej raz na 6 lat w celu zapewnienia ich właściwego działania.

Artykuł 6

Prowadzenie dokumentacji

1. Operatorzy urządzeń, które objęte są wymogiem kontroli szczelności na podstawie art. 4 ust. 1, w odniesieniu do każdego takiego urządzenia tworzą i prowadzą dokumentację zawierającą następujące informacje:
 - a) ilość i typ zainstalowanych fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - b) ilość fluorowanych gazów cieplarnianych dodanych podczas instalowania, konserwacji lub serwisowania lub z powodu wycieku;
 - c) czy ilość zainstalowanych fluorowanych gazów cieplarnianych została poddana recyklingowi lub regeneracji, a także nazwę i adres zakładu, w którym poddano je recyklingowi lub dokonano regeneracji, oraz, w stosowanych przypadkach, numer certyfikatu;
 - d) ilość odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - e) dane podmiotu, który instalował, serwisował, konserwował i, stosownie do przypadku, naprawiał lub likwidował urządzenie, w tym, w stosownych przypadkach, numer jego certyfikatu;
 - f) daty i wyniki kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 4 ust. 1–3;
 - g) jeżeli urządzenie zostało zlikwidowane, środki podjęte w celu odzyskania i unieszkodliwienia fluorowanych gazów cieplarnianych.
2. Jeżeli dokumentacja, o której mowa w ust. 1, nie jest przechowywana w bazie danych utworzonej przez właściwe organy państw członkowskich, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) operatorzy, o których mowa w ust. 1, przechowują dokumentację, o której mowa w tym ustępie, przez co najmniej pięć lat;
- b) podmioty wykonujące dla operatorów czynności, o których mowa w ust. 1 lit. e), przechowują kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1, przez co najmniej pięć lat.

Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, udostępniana jest właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek. W zakresie, w jakim dokumentacja ta zawiera informacje dotyczące środowiska, zastosowanie mają dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, stosownie do przypadku.

3. Do celów art. 11 ust. 4 podmioty dostarczające fluorowane gazy cieplarniane tworzą dokumentację z odpowiednimi informacjami dotyczącymi nabywców fluorowanych gazów cieplarnianych, obejmującymi następujące informacje szczególne:

- a) numery certyfikatów nabywców; oraz
- b) ilości nabytych fluorowanych gazów cieplarnianych.

Podmioty dostarczające fluorowane gazy cieplarniane przechowują tę dokumentację przez co najmniej pięć lat.

Podmioty dostarczające fluorowane gazy cieplarniane udostępniają tę dokumentację właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek. W zakresie, w jakim dokumentacja ta zawiera informacje dotyczące środowiska, zastosowanie mają dyrektywa 2003/4/WE lub rozporządzenie (WE) nr 1367/2006, stosownie do przypadku.

4. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, ustalić format dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu, oraz określić, w jaki sposób ją tworzyć i prowadzić. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

Artykuł 7

Emisje fluorowanych gazów cieplarnianych związane z produkcją

1. Producenci związków fluorowanych podejmują w najszerszym możliwym zakresie wszelkie środki ostrożności niezbędne do ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych podczas:

- a) produkcji;
- b) transportu; oraz
- c) magazynowania.

Niniejszy artykuł ma także zastosowanie w przypadku produkcji fluorowanych gazów cieplarnianych jako produktów ubocznych.

2. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 1 zakazuje się wprowadzania do obrotu fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II, chyba że, w stosownym przypadku, w chwili wprowadzenia do obrotu producenti lub importerzy udowodnią, że trifluorometan wyprodukowany jako produkt uboczny podczas procesu produkcyjnego, w tym podczas produkowania substratów do ich produkcji, został zniszczony lub odzyskany w celu późniejszego zastosowania, zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami.

Niniejszy wymóg stosuje się od dnia 11 czerwca 2015 r.

Artykuł 8

Odzysk

1. Operatorzy stacjonarnych urządzeń lub agregatów chłodniczych w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane niezawarte w piankach, zapewniają, aby odzysk tych gazów był prowadzony przez osoby fizyczne posiadające odpowiednie certyfikaty przewidziane w art. 10, w celu zapewnienia recyklingu, regeneracji lub zniszczenia tych gazów.

Obowiązek ten ma zastosowanie do operatorów każdego z następujących urządzeń:

- a) obiegi chłodzenia stacjonarnych urządzeń chłodniczych, stacjonarnych urządzeń klimatyzacyjnych i stacjonarnych pomp ciepła;
- b) obiegi chłodzenia agregatów chłodniczych w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

- c) stacjonarne urządzenia zawierające rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
- d) stacjonarne urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
- e) stacjonarne rozdzielnice elektryczne.

2. Podmiot, który stosował pojemnik do fluorowanych gazów cieplarnianych, bezpośrednio przed jego unieszkodliwieniem zapewnia odzysk wszelkich pozostałych w nim gazów w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

3. Operatorzy produktów i urządzeń niewymienionych w ust. 1, w tym urządzeń ruchomych, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, organizują odzysk tych gazów w stopniu, jaki jest technicznie wykonalny i nie wiąże się z nieproporcjonalnymi kosztami, przy pomocy odpowiednio wykwalifikowanych osób fizycznych w celu zapewnienia recyklingu, regeneracji lub zniszczenia tych gazów lub organizują ich zniszczenie bez uprzedniego odzysku.

Odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach drogowych nieobjętych zakresem stosowania dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ jest przeprowadzany przez odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.

W odniesieniu do odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 2006/40/WE – za odpowiednio wykwalifikowane uznaje się wyłącznie osoby fizyczne posiadające co najmniej zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z art. 10 ust. 2.

Artykuł 9

Systemy odpowiedzialności producenta

Bez uszczerbku dla obowiązującego prawodawstwa Unii państwa członkowskie wspierają tworzenie systemów odpowiedzialności producenta w odniesieniu do odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych i ich recyklingu, regeneracji lub niszczenia.

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące działań podjętych na podstawie akapitu pierwszego.

Artykuł 10

Szkolenie i certyfikacja

1. Państwa członkowskie, na podstawie minimalnych wymogów, o których mowa w ust. 5, ustanawiają lub dostosowują programy certyfikacji, w tym procedury oceny. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostępne były szkolenia dla osób fizycznych wykonujących następujące czynności:

- a) instalowanie, serwisowanie, konserwacja, naprawa lub likwidacja urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. a)–f);
- b) kontrole szczelności przewidziane w art. 4 ust. 1, dotyczące urządzeń, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a)–e);
- c) odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych przewidziany w art. 8 ust. 1.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostępne były programy szkoleń dla osób fizycznych prowadzących odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 2006/40/WE, na podstawie minimalnych wymogów, o których mowa w ust. 5.

3. Programy certyfikacji i szkoleń przewidziane w ust. 1 i 2 obejmują następujące elementy:

- a) obowiązujące przepisy i normy techniczne;
- b) zapobieganie emisjom;
- c) odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych;
- d) bezpieczne postępowanie z urządzeniami typu i wielkości określonych w danym certyfikacie;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 12).

e) informacje dotyczące odpowiednich technologii mających na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpieczne postępowanie z nimi.

4. Certyfikaty przyznawane w ramach programów certyfikacji przewidzianych w ust. 1 są wydawane pod warunkiem, że kandydat pomyślnie przeszedł procedurę oceny ustanowioną zgodnie z ust. 1, 3 i 5.

5. Minimalnymi wymogami dotyczącymi programów certyfikacji są wymogi ustanowione w rozporządzeniach (WE) nr 303/2008 – (WE) nr 306/2008 i na podstawie ust. 12. Minimalnymi wymogami dotyczącymi zaświadczeń o odbytych szkoleniach są wymogi ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008 i na podstawie ust. 12. Te minimalne wymogi określają dla każdego rodzaju urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, wymagane umiejętności praktyczne i wiedzę teoretyczną, w stosownych przypadkach, zachowując rozróżnienie między różnymi czynnościami, które mają zostać uwzględnione, a także warunki wzajemnego uznawania certyfikatów i zaświadczeń o odbytych szkoleniach.

6. Państwa członkowskie ustanawiają lub dostosowują programy certyfikacji na podstawie minimalnych wymogów, o których mowa w ust. 5, dla podmiotów prowadzących instalowanie, serwisowanie, konserwację, naprawę lub likwidację urządzeń wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. a)–d) na rzecz innych stron.

7. Istniejące certyfikaty i zaświadczenia o odbytych szkoleniach wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 pozostają ważne, zgodnie z warunkami, na których zostały pierwotnie wydane.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby fizyczne posiadające certyfikaty wydane w ramach programów certyfikacji przewidzianych w ust. 1 i 7, miały dostęp do informacji dotyczących każdego z następujących zagadnień:

a) technologii, o których mowa w ust. 3 lit. e); oraz

b) istniejących wymogów regulacyjnych w odniesieniu do pracy z urządzeniami zawierającymi czynniki chłodnicze alternatywne względem fluorowanych gazów cieplarnianych.

9. Państwa członkowskie zapewniają dostępność szkoleń dla osób fizycznych, które chcą zaktualizować swoją wiedzę w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 3.

10. Do dnia 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie powiadomią Komisję o programach certyfikacji i szkoleń.

Państwa członkowskie uznają certyfikaty i zaświadczenia o odbytych szkoleniach wydane w innym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym artykułem. Państwa członkowskie nie ograniczają swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości z powodu wydania certyfikatu w innym państwie członkowskim.

11. Każdy podmiot, który zleca czynność, o której mowa w ust. 1, innemu podmiotowi, podejmuje uzasadnione działania służące upewnieniu się, że ten inny podmiot posiada certyfikaty niezbędne do wymaganych czynności na podstawie niniejszego artykułu.

12. W przypadku gdy do celów stosowania niniejszego artykułu pojawi się potrzeba bardziej zharmonizowanego podejścia do szkoleń i certyfikacji, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, dostosowuje i aktualizuje wymogi minimalne w odniesieniu do umiejętności i wiedzy, które mają być objęte ich zakresem, określa warunki certyfikacji lub zaświadczenia oraz warunki wzajemnego uznawania, a także uchyla akty przyjęte na mocy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24. Komisja, przy wykonywaniu uprawnień przyznanych jej na mocy niniejszego ustępu, uwzględnia odpowiednie istniejące systemy kwalifikacji lub certyfikacji.

13. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format powiadomienia, o którym mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, i może uchylać akty przyjęte na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

14. W przypadku gdy obowiązki określone w niniejszym artykule odnoszące się do zapewniania certyfikacji i szkoleń nakładałyby nieproporcjonalne obciążenia na państwo członkowskie z powodu niskiej liczby jego ludności i – w związku z tym – z powodu braku popytu na takie szkolenia i certyfikacje, obowiązek ten można wypełnić poprzez uznanie certyfikatów wydanych w innych państwach członkowskich.

Państwa członkowskie korzystające z niniejszego ustępu informują Komisję, która informuje inne państwa członkowskie.

15. Niniejszy artykuł w żaden sposób nie uniemożliwia państwom członkowskim ustanawiania kolejnych programów certyfikacji i szkoleń w odniesieniu do urządzeń innych niż te, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

WPROWADZANIE DO OBROTU I KONTROLA STOSOWANIA

Artykuł 11

Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III, z wyłączeniem sprzętu wojskowego, jest zakazane od dnia określonego w tym załączniku, przy dokonaniu w stosownych przypadkach rozróżnienia w zależności od typu lub współczynnika ocieplenia globalnego fluorowanych gazów cieplarnianych.
2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do urządzeń, w odniesieniu do których w wymogach dotyczących ekoprojektu przyjętych na podstawie dyrektywy 2009/125/WE określono, że ze względu na wyższą efektywność energetyczną w trakcie ich eksploatacji emisje ekwiwalentu CO₂ w całym ich cyklu eksploatacyjnym będą niższe od emisji z podobnych urządzeń, które spełniają odpowiednie wymogi dotyczące ekoprojektu i nie zawierają wodorofluorowęglowodorów.
3. W następstwie uzasadnionego wniosku właściwego organu państwa członkowskiego i uwzględniając cele niniejszego rozporządzenia, Komisja może wyjątkowo, w drodze aktów wykonawczych, zezwolić na zwolnienie trwające maksymalnie cztery lata, umożliwiające wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione, w przypadku gdy zostanie wykazane, że:
 - a) w odniesieniu do szczególnego produktu lub urządzenia lub do szczególnej kategorii produktów lub urządzeń nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa; lub
 - b) zastosowanie rozwiązań alternatywnych, które są wykonalne technicznie i bezpieczne, wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

4. W celu przeprowadzenia instalowania, serwisowania, konserwacji lub naprawy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione, i w przypadku których to urządzeń na mocy art. 10 wymagany jest certyfikat lub zaświadczenie, fluorowane gazy cieplarniane są sprzedawane wyłącznie podmiotom posiadającym odpowiednie certyfikaty lub zaświadczenia, zgodnie z art. 10, lub podmiotom, które zatrudniają osoby posiadające certyfikat lub zaświadczenie o odbytym szkoleniu, zgodnie z art. 10 ust. 2 i 5, i nabywane wyłącznie przez takie podmioty. Niniejszy ustęp nie uniemożliwia nieposiadającym certyfikatu podmiotom, które nie wykonują czynności, o których mowa w pierwszym zdaniu niniejszego ustępu, zbiórki, transportowania lub dostarczania fluorowanych gazów cieplarnianych.
5. Niehermetycznie zamknięte urządzenia napełnione fluorowanymi gazami cieplarnianymi są sprzedawane użytkownikowi końcowemu wyłącznie w przypadku, gdy przedstawione zostaną dowody, że instalowanie ma być przeprowadzone przez podmiot certyfikowany zgodnie z art. 10.
6. Na podstawie danych udostępnianych przez państwa członkowskie Komisja gromadzi informacje dotyczące krajowych kodów, norm lub ustawodawstwa państw członkowskich w odniesieniu do technologii zastępczych stosujących rozwiązania alternatywne wobec fluorowanych gazów cieplarnianych w urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła oraz w piankach.

Komisja opublikuje do dnia 1 stycznia 2017 r. sprawozdanie zbiorcze dotyczące informacji zgromadzonych na podstawie akapitu pierwszego.

Artykuł 12

Etykietowanie oraz informacje dotyczące produktów i urządzeń

1. Produkty i urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od tych gazów, nie mogą być wprowadzane do obrotu, o ile nie zostały opatrzone etykietą. Ma to zastosowanie wyłącznie do:
 - a) urządzeń chłodniczych;
 - b) urządzeń klimatyzacyjnych;

- c) pomp ciepła;
- d) urządzeń ochrony przeciwpożarowej;
- e) rozdzielnic elektrycznych;
- f) dozowników aerozolu, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, z wyjątkiem inhalatorów ciśnieniowych z odmiernym dozowaniem do celów podawania składników farmaceutycznych;
- g) wszystkich pojemników na fluorowane gazy cieplarniane;
- h) rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
- i) organicznych obiegów Rankine'a.

2. Produkty lub urządzenia objęte zwolnieniem na podstawie art. 11 ust. 3 muszą być opatrzone odpowiednią etykietą i zawierać informację, że te produkty lub urządzenia mogą być stosowane wyłącznie do celów, do jakich zwolnienie na mocy tego artykułu zostało przyznane.

3. Etykieta wymagana na podstawie ust. 1 zawiera następujące informacje:

- a) informację o tym, że produkt lub urządzenie zawiera fluorowane gazy cieplarniane lub że jego działanie jest uzależnione od takich gazów;
- b) przyjęte oznakowanie przemysłowe dla danych fluorowanych gazów cieplarnianych lub, jeżeli brak takiego oznakowania, nazwę chemiczną;
- c) od dnia 1 stycznia 2017 r. – wyrażoną wagowo i jako ekwiwalent CO₂ ilość fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w produkcie lub urządzeniu lub ilość fluorowanych gazów cieplarnianych, dla jakiej urządzenie jest zaprojektowane, oraz współczynnik ocieplenia globalnego tych gazów.

Etykieta wymagana na podstawie ust. 1 zawiera w stosowanych przypadkach następujące informacje:

- a) informację o tym, że fluorowane gazy cieplarniane znajdują się w hermetycznie zamkniętym urządzeniu;
- b) informację o tym, że zbadany poziom wycieków rozdzielnicy elektrycznej jest mniejszy niż 0,1 % rocznie, zgodnie ze specyfikacją techniczną producenta.

4. Etykieta musi być wyraźnie czytelna i nieusuwalna oraz umieszczona:

- a) w pobliżu wejść serwisowych przeznaczonych do napełniania lub odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego; albo
- b) na tej części produktu lub urządzenia, która zawiera fluorowany gaz cieplarniany.

Etykieta jest sporządzona w językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym produkt lub urządzenie jest wprowadzane do obrotu.

5. Pianki i przedmieszki poliolowe, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, są wprowadzane do obrotu jedynie w przypadku, gdy fluorowane gazy cieplarniane są określone na etykiecie za pomocą przyjętego oznakowania przemysłowego lub, w przypadku braku takiego oznakowania, za pomocą nazwy chemicznej. Na etykiecie wyraźnie wskazuje się, że pianka lub przedmieszka poliolowa zawierają fluorowane gazy cieplarniane. W przypadku płyt spienionych informacje te są oznaczone na płytach w sposób widoczny i nieusuwalny.

6. Regenerowane lub pochodzące z recyklingu fluorowane gazy cieplarniane muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że dana substancja została zregenerowana lub pochodzi z recyklingu, z informacją o numerze partii oraz nazwie i adresie zakładu, w którym dokonano regeneracji lub poddano recyklingowi.

7. Fluorowane gazy cieplarniane wprowadzane do obrotu w celu zniszczenia muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być wyłącznie zniszczona.

8. Fluorowane gazy cieplarniane wprowadzane do obrotu w celu bezpośredniego wywozu muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być wyłącznie poddana bezpośrednio wywozowi.

9. Fluorowane gazy cieplarniane wprowadzane do obrotu w celu stosowania w sprzęcie wojskowym muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie do tego celu.

10. Fluorowane gazy cieplarniane wprowadzane do obrotu w celu trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie do tego celu.

11. Fluorowane gazy cieplarniane wprowadzane do obrotu w celu stosowania jako substrat muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie jako substrat.

12. Fluorowane gazy cieplarniane wprowadzane do obrotu w celu produkcji inhalatorów ciśnieniowych z odmierzoną dawką do celów podawania składników farmaceutycznych muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie do tego celu.

13. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 5, muszą być zawarte w instrukcjach obsługi danych produktów i urządzeń.

W przypadku produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub więcej, informacje te muszą być również zawarte w tekstach wykorzystywanych w reklamach.

14. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format etykiet, o których mowa w ust. 1 i 4–12, i może uchylić akty przyjęte na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

15. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 22 aktów delegowanych zmieniających wymogi dotyczące etykietowania określone w ust. 4–12, w stosownych przypadkach, w świetle rozwoju aspektów komercyjnych lub technicznych.

Artykuł 13

Kontrola stosowania

1. Zabronione jest stosowanie heksafluorku siarki w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu i w recyklingu stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo.

Jeżeli chodzi o odlewanie ciśnieniowe magnezu i recykling stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo, w odniesieniu do instalacji stosujących heksafluorek siarki w ilości poniżej 850 kg rocznie, zakaz ten ma zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Zabronione jest stosowanie heksafluorku siarki do napełniania opon pojazdów.

3. Od dnia 1 stycznia 2020 r. zabronione jest stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku ocieplenia globalnego równym 2 500 lub więcej, do serwisowania lub konserwacji urządzeń chłodniczych o wielkości napełnienia czynnikiem chłodniczym równej 40 t ekwiwalentu CO₂ lub większej.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do sprzętu wojskowego lub urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej – 50 °C.

Zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do następujących kategorii fluorowanych gazów cieplarnianych do dnia 1 stycznia 2030 r.:

- a) zregenerowanych fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku ocieplenia globalnego równym 2 500 lub więcej, stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń chłodniczych, o ile zostały one opatrzone etykietą zgodnie z art. 12 ust. 6;
- b) poddanych recyklingowi fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku ocieplenia globalnego równym 2 500 lub więcej, stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń chłodniczych, o ile zostały one odzyskane z takich urządzeń. Takie gazy poddane recyklingowi mogą być stosowane tylko przez podmiot, który przeprowadził ich odzysk w ramach konserwacji lub serwisowania, lub podmiot, dla którego odzysk przeprowadzono w ramach konserwacji lub serwisowania.

Zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do urządzeń chłodniczych, w odniesieniu do których zezwolono na zwolnienie na podstawie art. 11 ust. 3.

Artykuł 14

Fabryczne napełnianie urządzeń wodorofluorowęglowodorami

1. Od dnia 1 stycznia 2017 r. urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła napełnione wodorofluorowęglowodorami są wprowadzane do obrotu wyłącznie w przypadku, gdy wodorofluorowęglowodory, którymi napełnione są te urządzenia, są wliczone do systemu kontyngentów, o którym mowa w rozdziale IV.

2. Przy wprowadzaniu do obrotu fabrycznie napełnionych urządzeń, o których mowa w ust. 1, producenci i importerzy urządzeń zapewniają, aby przestrzeganie ust. 1 było w pełni udokumentowane, i sporządzają w tym względzie deklarację zgodności.

Od dnia 1 stycznia 2018 r., w przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w urządzeniach nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem urządzeń, importerzy tych urządzeń zapewniają, aby dokładność dokumentacji i deklaracji zgodności była co roku do dnia 31 marca, w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego, weryfikowana przez niezależnego audytora. Audytor ten musi być:

a) akredytowany na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾; albo

b) akredytowany do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.

Producenci i importerzy urządzeń, o których mowa w ust. 1, przechowują dokumentację i deklarację zgodności przez okres co najmniej pięciu lat od wprowadzenia tych urządzeń do obrotu. Importerzy urządzeń, którzy wprowadzają do obrotu fabrycznie napełnione urządzenia, w przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w tych urządzeniach nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem nimi urządzeń, zapewniają, aby został spełniony wymóg rejestracji na mocy art. 17 ust. 1 lit. e).

3. Sporządzając deklarację zgodności, producenci i importerzy urządzeń, o których mowa w ust. 1, przyjmują odpowiedzialność za przestrzeganie ust. 1 i 2.

4. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności i weryfikacji prowadzonej przez niezależnego audytora, o której mowa w ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

ROZDZIAŁ IV

OGRANICZANIE ILOŚCI WODOROFLUOROWĘGLOWODORÓW WPROWADZANYCH DO OBROTU

Artykuł 15

Ograniczanie ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu

1. Komisja zapewnia, by ilość wodorofluorowęglowodorów, jaką producenci i importerzy mogą wprowadzić do obrotu w Unii każdego roku, nie przekraczała maksymalnej ilości na dany rok, obliczonej zgodnie z załącznikiem V.

Producenci i importerzy zapewniają, aby ilość wodorofluorowęglowodorów, jaką każdy z nich wprowadził do obrotu, obliczona zgodnie z załącznikiem V, nie przekroczyła ich kontyngentu przydzielonego na podstawie art. 16 ust. 5 lub przeniesionego na podstawie art. 18.

2. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do producentów lub importerów produkujących lub importujących wodorofluorowęglowodory w ilości mniejszej niż 100 ton ekwiwalentu CO₂ rocznie.

Niniejszy artykuł nie ma również zastosowania do następujących kategorii wodorofluorowęglowodorów:

a) wodorofluorowęglowodorów przywożonych do Unii w celu zniszczenia;

b) wodorofluorowęglowodorów stosowanych przez producenta jako substrat lub dostarczanych podmiotom bezpośrednio przez producenta lub importera w celu stosowania jako substrat;

c) wodorofluorowęglowodorów dostarczanych podmiotom bezpośrednio przez producenta lub importera w celu wywozu z Unii, w przypadku gdy te wodorofluorowęglowodory nie są następnie udostępniane żadnej innej stronie w obrębie Unii, przed wywozem;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

- d) wodorofluorowęglowodorów dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera do celu stosowania w sprzęcie wojskowym;
- e) wodorofluorowęglowodorów dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera podmiotowi stosującemu je do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników;
- f) od dnia 1 stycznia 2018 r. – wodorofluorowęglowodorów dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera podmiotowi produkującemu inhalatory ciśnieniowe z odmierzoną dawką do podawania składników farmaceutycznych.

3. Niniejszy artykuł oraz art. 16, 18, 19 i 25 stosuje się również do wodorofluorowęglowodorów zawartych w przedmiotach polioliowych.

4. W następstwie uzasadnionego wniosku właściwego organu państwa członkowskiego i uwzględniając cele niniejszego rozporządzenia, Komisja może wyjątkowo, w drodze aktów wykonawczych, zezwolić na zwolnienie trwające maksymalnie cztery lata, wyłączające z wymogu dotyczącego kontyngentów ustanowionego w ust. 1 wodorofluorowęglowodory do użycia w szczególnych zastosowaniach lub szczególne kategorie produktów lub urządzeń, w przypadku gdy zostanie wykazane, że:

- a) w przypadku tych szczególnych zastosowań, produktów lub urządzeń nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa; oraz
- b) nie można zapewnić wystarczających dostaw wodorofluorowęglowodorów bez poniesienia nieproporcjonalnych kosztów.

Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

Artykuł 16

Przydział kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu

1. Do dnia 31 października 2014 r. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustali dla każdego producenta lub importera, który zgłosił dane zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, wartość odniesienia na podstawie średniej rocznej ilości wodorofluorowęglowodorów, jakie producent lub importer, według swojego sprawozdania, wprowadził do obrotu w latach 2009–2012. Wartości odniesienia oblicza się zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

2. Producenci i importerzy, którzy nie zgłosili wprowadzenia do obrotu wodorofluorowęglowodorów zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dla okresu odniesienia, o którym mowa w ust. 1, mogą zadeklarować swój zamiar wprowadzenia wodorofluorowęglowodorów do obrotu w roku następnym.

Deklaracja, kierowana do Komisji, zawiera określenie rodzajów wodorofluorowęglowodorów i ilości, jakie mają być wprowadzone do obrotu.

Komisja wydaje powiadomienie o terminie przekazywania takich deklaracji. Przed przekazaniem deklaracji na mocy ust. 2 i 4 niniejszego artykułu podmioty rejestrują się w rejestrze przewidzianym w art. 17.

3. Do dnia 31 października 2017 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokonuje przeliczenia wartości odniesienia dla producentów i importerów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, na podstawie średniej rocznej ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu od dnia 1 stycznia 2015 r., zgłoszonych zgodnie z art. 19, w odniesieniu do lat, dla których dane są dostępne. Komisja określa te wartości odniesienia w drodze aktów wykonawczych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

4. Producenci i importerzy, dla których ustalono wartości odniesienia, mogą zadeklarować dodatkowe przewidywane ilości zgodnie z procedurą określoną w ust. 2.

5. Komisja przydziela kontyngenty na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu każdemu producentowi i importerowi na każdy rok, począwszy od 2015 r., stosując mechanizm przydziału określony w załączniku VI.

Kontyngenty są przydzielane wyłącznie producentom lub importerom, którzy mają siedzibę na terytorium Unii lub którzy wyznaczyli wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii do celów zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Wyłączny przedstawiciel wypełnia wszystkie obowiązki producentów i importerów nałożone na nich na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Rejestr

1. Do dnia 1 stycznia 2015 r. Komisja ustanowi i zapewni działanie elektronicznego rejestru kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu („rejestr”).

Rejestracja w rejestrze jest obowiązkowa dla:

- a) producentów i importerów, którym przydzielono kontyngent na wprowadzenie wodorofluorowęglowodorów do obrotu zgodnie z art. 16 ust. 5;
- b) podmiotów, na rzecz których przeniesiono kontyngent zgodnie z art. 18;
- c) producentów i importerów deklarujących zamiar złożenia deklaracji zgodnie z art. 16 ust. 2;
- d) producentów i importerów dostarczających lub podmiotów otrzymujących wodorofluorowęglowodory do celów wymienionych w art. 15 ust. 2 akapit drugi lit. a)–f);
- e) importerów urządzeń wprowadzających do obrotu urządzenia fabrycznie napełniane, w przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w urządzeniach nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem tych urządzeń zgodnie z art. 14.

Rejestracja następuje za pomocą wniosku do Komisji zgodnie z procedurami, które ma ustalić Komisja.

2. Komisja może, w niezbędnym zakresie, w drodze aktów wykonawczych, zapewniać sprawne działanie rejestru. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

3. Komisja zapewnia, aby zarejestrowani producenci i importerzy byli informowani za pośrednictwem rejestru o przydzielonych kontyngentach oraz wszelkich ich zmianach w okresie objętym przydziałem kontyngentów.

4. Właściwe organy, w tym organy celne, państw członkowskich mają dostęp do rejestru w celach informacyjnych.

Artykuł 18

Przenoszenie kontyngentów i upoważnienie do wykorzystania kontyngentów do wprowadzenia do obrotu wodorofluorowęglowodorów w importowanych urządzeniach

1. Każdy producent lub importer, dla którego ustalono wartość odniesienia zgodnie z art. 16 ust. 1 lub 3 i którym przydzielono kontyngent zgodnie z art. 16 ust. 5, może przenieść w rejestrze, o którym mowa w art. 17 ust. 1, ten kontyngent w całości lub w części na rzecz innego producenta lub importera w Unii lub innego producenta lub importera, który jest reprezentowany w Unii przez wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 16 ust. 5 akapit drugi i trzeci.

2. Każdy producent lub importer, któremu przydzielono kontyngent na podstawie art. 16 ust. 1 i 3 lub na rzecz którego przeniesiono kontyngent na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, może upoważnić inny podmiot do wykorzystania jego kontyngentu do celów art. 14.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

Każdy producent lub importer, któremu przydzielono kontyngent wyłącznie na podstawie deklaracji na podstawie art. 16 ust. 2, może upoważnić inny podmiot do wykorzystania jego kontyngentu do celów art. 14 wyłącznie pod warunkiem, że odpowiednie ilości wodorofluorowęglowodorów zostaną fizycznie dostarczone przez upoważniającego producenta lub importera.

Do celów art. 15, 16 i art. 19 ust. 1 i 6 przedmiotowe ilości wodorofluorowęglowodorów uznaje się za wprowadzone do obrotu przez upoważniającego producenta lub importera w momencie udzielenia upoważnienia. Komisja może wymagać od upoważniającego producenta lub importera dowodu, że aktywnie zajmuje się dostarczaniem wodorofluorowęglowodorów.

ROZDZIAŁ V

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 19

Sprawozdania dotyczące produkcji, przywozu, wywozu, stosowania jako substrat i niszczenia substancji wymienionych w załączniku I lub II

1. Do dnia 31 marca 2015 r., a następnie co rok, każdy producent, importer i eksporter, który w poprzednim roku kalendarzowym wyprodukował, przywiózł lub wywiózł co najmniej jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy. Niniejszy ustęp ma także zastosowanie do podmiotów otrzymujących kontyngenty na podstawie art. 18 ust. 1.

2. Do dnia 31 marca 2015 r., a następnie co rok, każdy podmiot, który w poprzednim roku kalendarzowym zniszczył co najmniej jedną tonę metryczną lub 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

3. Do dnia 31 marca 2015 r., a następnie co rok, każdy podmiot, który w poprzednim roku kalendarzowym stosował jako substrat co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

4. Do dnia 31 marca 2015 r., a następnie co rok, każdy podmiot, który w poprzednim roku kalendarzowym wprowadził do obrotu co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II zawartych w produktach lub urządzeniach, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten roku kalendarzowy.

5. Każdy importer urządzeń, który wprowadza do obrotu fabrycznie napełnione urządzenia, w przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w tych urządzeniach nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem nimi urządzeń, przedkłada Komisji dokument weryfikacyjny wydany na mocy art. 14 ust. 2.

6. Do dnia 30 czerwca 2015 r., a następnie co rok, każdy podmiot, który na podstawie ust. 1 składa sprawozdanie z wprowadzenia do obrotu co najmniej 10 000 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów w poprzednim roku kalendarzowym, zapewnia dodatkowo, by dokładność tych danych była weryfikowana przez niezależnego audytora. Audytor ten musi być:

- a) akredytowany na podstawie dyrektywy 2003/87/WE; albo
- b) akredytowany do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.

Podmiot przechowuje sprawozdanie z weryfikacji przez co najmniej pięć lat. Sprawozdanie to jest udostępniane właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego i Komisji na ich wniosek.

7. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format i sposób przekazywania sprawozdań, o których mowa w niniejszym artykule.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

8. Komisja wprowadza odpowiednie środki w celu ochrony poufności informacji przedłożonych jej zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 20

Gromadzenie danych o emisjach

Państwa członkowskie ustalają system składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w celu uzyskania, w możliwym zakresie, danych o emisjach.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Przegląd

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 22, aktów delegowanych dotyczących aktualizacji załączników I, II oraz IV na podstawie nowych sprawozdań oceniających przyjętych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu lub nowych sprawozdań Zespołu ds. Oceny Naukowej ustanowionego na mocy protokołu montrealskiego, dotyczących współczynnika ocieplenia globalnego wymienionych substancji.

2. Na podstawie informacji dotyczących wprowadzania do obrotu gazów wymienionych w załącznikach I i II, zgłoszonych zgodnie z art. 19, oraz dotyczących emisji fluorowanych gazów cieplarnianych, udostępnionych zgodnie z art. 20, a także na podstawie wszelkich odpowiednich informacji otrzymanych od państw członkowskich, Komisja monitoruje stosowanie niniejszego rozporządzenia i jego skutki.

Nie później niż do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja opublikuje sprawozdanie na temat dostępności wodorofluorowęglowodorów na rynku unijnym.

Nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja opublikuje całościowe sprawozdanie na temat skutków niniejszego rozporządzenia, w tym w szczególności:

- a) prognozy dotyczące dalszego popytu na wodorofluorowęglowodory w okresie do 2030 r. i po tym okresie;
- b) ocenę tego, czy w świetle istniejących i nowych międzynarodowych zobowiązań dotyczących redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych istnieje potrzeba podejmowania dalszych działań przez Unię i jej państwa członkowskie;
- c) ogólny przegląd standardów europejskich i międzynarodowych, krajowego ustawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa oraz prawa budowlanego w państwach członkowskich w odniesieniu do przechodzenia na alternatywne czynniki chłodnicze;
- d) przegląd dostępności technicznie możliwych do zastosowania i opłacalnych alternatyw dla produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane obejmujący produkty i urządzenia niewymienione w załączniku III, biorąc pod uwagę efektywność energetyczną.

3. Nie później niż do dnia 1 lipca 2017 r. Komisja opublikuje sprawozdanie oceniające zakaz na podstawie załącznika III pkt 13, dotyczące w szczególności dostępności racjonalnych pod względem kosztów, technicznie możliwych do zastosowania, energooszczędnych i wiarygodnych alternatyw względem wieloagregatowych scentralizowanych układów chłodniczych, o których mowa w tym przepisie. W świetle tego sprawozdania Komisja przedstawi, w stosownym przypadku, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę przepisu na mocy załącznika III pkt 13.

4. Nie później niż do dnia 1 lipca 2020 r. Komisja opublikuje sprawozdanie oceniające, czy istnieją racjonalne pod względem kosztów, technicznie wykonalne, energooszczędne i wiarygodne rozwiązania alternatywne, umożliwiające zastąpienie fluorowanych gazów cieplarnianych w nowych rozdzielnicach średniego napięcia i nowych niewielkich pojedynczych dzielonych układach klimatyzacyjnych, oraz przedstawi, w stosownym przypadku, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę wykazu zawartego w załączniku III.

5. Nie później niż do dnia 1 lipca 2017 r. Komisja opublikuje sprawozdanie oceniające metodę przydziału kontyngentów, w tym skutki przydzielania kontyngentów bezpłatnie, a także koszty wykonywania niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich i ewentualnej umowy międzynarodowej w sprawie wodorofluorowęglowodorów, w stosownym przypadku. W świetle tego sprawozdania Komisja przedstawi, w stosownym przypadku, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu:

- a) zmianę metody przydziału kontyngentów;
- b) ustanowienie odpowiedniej metody podziału wszelkich ewentualnych dochodów.

6. Nie później niż do dnia 1 stycznia 2017 r. Komisja opublikuje sprawozdanie analizujące prawodawstwo Unii w odniesieniu do szkolenia osób fizycznych w zakresie bezpiecznego obchodzenia się z alternatywnymi czynnikami chłodniczymi, aby zastąpić lub zmniejszyć stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych, i przedstawi, w stosownym przypadku, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę odpowiedniego prawodawstwa Unii.

Artykuł 22

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 15 i art. 21 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 10 czerwca 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na dalsze pięcioletnie okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego takiego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 15 i art. 21 ust. 1, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 ust. 15 i art. 21 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 23

Forum konsultacyjne

Wykonując niniejsze rozporządzenie, Komisja zapewnia wyważony udział przedstawicieli państw członkowskich i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji środowiskowych, przedstawicieli producentów, operatorów i osób posiadających certyfikat. W tym celu Komisja ustanawia forum konsultacyjne, na którym te strony mogą się spotykać i przekazywać opinie i wiedzę fachową Komisji w związku z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do dostępności alternatyw dla fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym środowiskowych, technicznych, ekonomicznych i dotyczących bezpieczeństwa aspektów ich stosowania. Regulamin forum konsultacyjnego jest ustalany przez Komisję i publikowany.

Artykuł 24

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 25

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia ich wprowadzania w życie. Sankcje takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję najpóźniej do dnia 1 stycznia 2017 r. i bezzwłocznie powiadamiają ją o wszystkich późniejszych ich zmianach.

2. Oprócz sankcji, o których mowa w ust. 1, podmiotom, które przekroczyły kontyngent na wprowadzenie do obrotu wodorofluorowęglowodórów, przydzielony im zgodnie z art. 16 ust. 5 lub przeniesiony na ich rzecz zgodnie z art. 18, na tę część okresu objętego przydziałem, która rozpoczyna bieg od stwierdzenia przekroczenia kontyngentu, można przyznać wyłącznie zredukowany kontyngent.

Wielkość redukcji oblicza się jako 200 % ilości, o którą został przekroczony kontyngent. Jeżeli wielkość redukcji jest większa niż ilość do przydzielenia zgodnie z art. 16 ust. 5 jako kontyngent na tę część okresu objętego przydziałem, która rozpoczyna bieg od stwierdzenia przekroczenia kontyngentu, nie przydziela się żadnego kontyngentu na ten okres przydziału, a kontyngent na następne okresy przydziału zostaje zmniejszony w podobny sposób do czasu potrącenia całkowitej wielkości redukcji.

Artykuł 26

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r. bez uszczerbku dla zgodności z wymogami tego rozporządzenia zgodnie z zawartym w nim harmonogramem.

Rozporządzenia (WE) nr 1493/2007, (WE) nr 1494/2007, (WE) nr 1497/2007, (WE) nr 1516/2007, (WE) nr 303/2008, (WE) nr 304/2008, (WE) nr 305/2008, (WE) nr 306/2008, (WE) nr 307/2008 i (WE) nr 308/2008 pozostają jednak w mocy i mają nadal zastosowanie, jeżeli i dopóki nie zostaną uchylone aktami delegowanymi lub wykonawczymi przyjętymi przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia.

Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VIII.

Artykuł 27

Wejście w życie i data stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

FLUOROWANE GAZY CIEPLARNIANE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 PKT 1

Substancja			GWP (1)
Oznakowanie przemysłowe	Nazwa chemiczna (nazwa zwyczajowa)	Wzór chemiczny	
Sekcja 1: Wodorofluorowęglowodory (HFC)			
HFC-23	Trifluorometan (fluoroform)	CHF ₃	14 800
HFC-32	Difluorometan	CH ₂ F ₂	675
HFC-41	Fluorometan (fluorek metylu)	CH ₃ F	92
HFC-125	Pentafluoroetan	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoroetan	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoroetan	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluoroetan	CH ₂ FCHF ₂	353
HFC-143a	1,1,1-trifluoroetan	CH ₃ CF ₃	4 470
HFC-152	1,2-difluoroetan	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFC-152a	1,1-difluoroetan	CH ₃ CHF ₂	124
HFC-161	Fluoroetan (fluorek etylu)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluoropropan	CF ₃ CHFCF ₃	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-heksafluoropropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-heksafluoropropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-heksafluoropropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluoropropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluoropropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Substancja			GWP ⁽¹⁾
Oznakowanie przemysłowe	Nazwa chemiczna (nazwa zwyczajowa)	Wzór chemiczny	
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorobutan	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluoropentan	CF ₃ CHFCHFCE ₂ CF ₃	1 640

Sekcja 2: Perfluorowęglowodory (PFC)

PFC-14	Tetrafluorometan (perfluorometan, tetrafluorek węgla)	CF ₄	7 390
PFC-116	Heksafluoroetan (perfluoroetan)	C ₂ F ₆	12 200
PFC-218	Oktafluoropropan (perfluoropropan)	C ₃ F ₈	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	Dekafluorobutan (perfluorobutan)	C ₄ F ₁₀	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	Dodekafluoropentan (perfluoropentan)	C ₅ F ₁₂	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	Tetradekafluoroheksan (perfluoroheksan)	C ₆ F ₁₄	9 300
PFC-c-318	Oktafluorocyklobutan (perfluorocyklobutan)	c-C ₄ F ₈	10 300

Sekcja 3: Inne związki perfluorowane

	Heksafluorek siarki	SF ₆	22 800
--	---------------------	-----------------	--------

⁽¹⁾ Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

ZAŁĄCZNIK II

POZOSTAŁE FLUOROWANE GAZY CIEPLARNIANE OBJĘTE OBOWIĄZKIEM SPRAWOZDAWCZYM ZGODNIE Z ART. 19

Substancja		GWP ⁽¹⁾
Nazwa zwyczajowa / oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny	
Sekcja 1: Nienasycone (chloro)wodorofluorowęglowodory		
HFC-1234yf	$\text{CF}_3\text{CF} = \text{CH}_2$	4 ⁽²⁾
HFC-1234ze	trans – $\text{CHF} = \text{CHCF}_3$	7 ²
HFC-1336mzz	$\text{CF}_3\text{CH} = \text{CHCF}_3$	9
HCFC-1233zd	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	4,5
HCFC-1233xf	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	1 ⁽³⁾
Sekcja 2: Fluorowane etery i alkohole		
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 900
HFE-134 (HG-00)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2$	6 320
HFE-143a	CH_3OCF_3	756
HCFE-235da2 (izofluoran)	$\text{CHF}_2\text{OCHC}_1\text{CF}_3$	350
HFE-245cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_3$	708
HFE-245fa2	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	659
HFE-254cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	575
HFE-347pcf2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	580
HFE-356pcc3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	110
HFE-449sl (HFE-7100)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OCH}_3$	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OC}_2\text{H}_5$	59

Substancja		GWP (1)
Nazwa zwyczajowa / oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmy1	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluoropropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
Bis(trifluorometylo)metanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2 (desfluoran)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2\text{CF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	101
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Substancja		GWP ⁽¹⁾
Nazwa zwyczajowa / oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny	
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	557
	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	73

Sekcja 3: Inne związki perfluorowane

Eter perfluoropolimetyloizopropylowy (PFPMIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300
Trifluorek azotu	NF_3	17 200
Pentafluorosulfonian trifluorometylu	SF_5CF_3	17 700
Perfluorocyklopropan	c- C_3F_6	17 340 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

⁽²⁾ Współczynnik ocieplenia globalnego zgodnie ze sprawozdaniem oceniającym z 2010 r. Zespołu ds. Oceny Naukowej ustanowionego na mocy protokołu montrealskiego, tabele 1–11, w których znajdują się dwa poddane weryfikacji wzajemnej odniesienia naukowe. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

⁽³⁾ Wartość domyślna, współczynnik ocieplenia globalnego nie jest jeszcze dostępny.

⁽⁴⁾ Minimalna wartość zgodnie z czwartym sprawozdaniem oceniającym przyjętym przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu.

ZAŁĄCZNIK III

ZAKAZY DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO OBROTU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11 UST. 1

Produkty i urządzenia W stosownych przypadkach współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) mieszanin zawierających fluorowane gazy cieplarniane oblicza się zgodnie z załącznikiem IV, jak określono w art. 2 pkt 6		Data wprowadzenia zakazu
1. Pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, zawierające fluorowane gazy cieplarniane stosowane do serwisowania, konserwacji lub napełnienia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic, lub stosowane jako rozpuszczalniki		4 lipca 2007 r.
2. Otwarte systemy wykorzystujące bezpośrednie odparowywanie, zawierające HFC i PFC jako czynniki chłodnicze		4 lipca 2007 r.
3. Urządzenia ochrony przeciwpożarowej	zawierające PFC	4 lipca 2007 r.
	zawierające HFC-23	1 stycznia 2016 r.
4. Okna do użytku domowego zawierające fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2007 r.
5. Pozostałe okna zawierające fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2008 r.
6. Obuwie zawierające fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2006 r.
7. Opony zawierające fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2007 r.
8. Pianki jednoskładnikowe (z wyjątkiem sytuacji, gdy są wymagane po to, by można było spełnić krajowe normy bezpieczeństwa), które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym		4 lipca 2008 r.
9. Pojemniki aerozolowe wprowadzane do obrotu i przeznaczone do powszechnej sprzedaży w celach rozrywkowych i dekoracyjnych, wymienione w pkt 40 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, oraz rogi sygnałowe, które zawierają HFC o GWP równym 150 lub większym		4 lipca 2009 r.
10. Domowe chłodziarki i zamrażarki zawierające HFC o GWP równym 150 lub większym		1 stycznia 2015 r.
11. Chłodziarki i zamrażarki do zastosowań komercyjnych (hermetycznie zamknięte urządzenia)	zawierające HFC o GWP równym 2 500 lub większym	1 stycznia 2020 r.
	zawierające HFC o GWP równym 150 lub większym	1 stycznia 2022 r.
12. Stacjonarne urządzenia chłodnicze, które zawierają HFC o GWP równym 2 500 lub większym lub których działanie jest od nich uzależnione, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej – 50 °C		1 stycznia 2020 r.
13. Wieloagregatowe scentralizowane układy chłodnicze do zastosowań komercyjnych o mocy znamionowej 40 kW lub większej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, z wyjątkiem obiegów chłodniczych pierwszego stopnia w układach kaskadowych, w których można stosować fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 1 500 lub większym		1 stycznia 2022 r.

Produkty i urządzenia W stosownych przypadkach współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) mieszanin zawierających fluorowane gazy cieplarniane oblicza się zgodnie z załącznikiem IV, jak określono w art. 2 pkt 6		Data wprowadzenia zakazu
14. Przenośne pokojowe urządzenia klimatyzacyjne (hermetycznie zamknięte urządzenia, które użytkownik końcowy może przemieszczać między pomieszczeniami) zawierające HFC o GWP równym 150 lub większym		1 stycznia 2020 r.
15. Pojedyncze dzielone układy klimatyzacyjne zawierające mniej niż 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 750 lub większym lub których działanie jest od nich zależne		1 stycznia 2025 r.
16. Pianki, które zawierają HFC o GWP równym 150 lub większym, z wyjątkiem, gdy są wymagane, by można było spełnić krajowe normy bezpieczeństwa	Polistyren ekstrudowany (XPS)	1 stycznia 2020 r.
	Inne pianki	1 stycznia 2023 r.
17. Aerosole techniczne, które zawierają HFC o GWP równym 150 lub większym, z wyjątkiem, gdy są wymagane, by można było spełnić krajowe normy bezpieczeństwa lub gdy są używane do zastosowań medycznych		1 stycznia 2018 r.

ZAŁĄCZNIK IV

METODA OBLICZANIA CAŁKOWITEGO GWP MIESZANIN

GWP mieszaniny oblicza się jako średnią ważoną, otrzymaną poprzez zsumowanie udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich GWP, o ile nie wskazano inaczej, w tym substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi.

$$\Sigma (\text{Substancja X \%} \times \text{GWP}) + (\text{Substancja Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{Substancja N \%} \times \text{GWP}),$$

gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/- 1 %.

Na przykład, stosując powyższy wzór do mieszaniny gazów zawierającej 60 % eteru dimetylowego, 10 % HFC-152a i 30 % izobutanu:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

→ Całkowity GWP = 13,9

Do obliczania GWP mieszanin stosuje się GWP poniższych substancji niefluorowanych. W przypadku innych substancji, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, stosuje się wartość domyślną 0.

Substancja			GWP ⁽¹⁾
Nazwa zwyczajowa	Oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny	
Metan		CH ₄	25
Podtlenek azotu		N ₂ O	298
Eter dimetylowy		CH ₃ OCH ₃	1
Dichlorometan		CH ₂ Cl ₂	9
Chlorek metylu		CH ₃ Cl	13
Chloroform		CHCl ₃	31
Etan	R-170	CH ₃ CH ₃	6
Propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
Butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
Izobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
Pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
Izopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
Etoksyetan (eter dietylowy)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
Mrówczan metylu	R-611	HCOOCH ₃	25
Wodór	R-702	H ₂	6
Amoniak	R-717	NH ₃	0
Etylen	R-1150	C ₂ H ₄	4
Propylen	R-1270	C ₃ H ₆	2
Cyklopentan		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

⁽²⁾ Substancja nie znajduje się w wykazie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, wartość domyślna obliczona na podstawie GWP innych węglowodorów.

ZAŁĄCZNIK V

OBLICZANIE MAKSYMALNEJ ILOŚCI, WARTOŚCI ODNIESIENIA ORAZ KONTYNGENTÓW NA WPROWADZANIE WODOROFLUOROWĘGLOWODORÓW DO OBROTU

Maksymalną ilość, o której mowa w art. 15 ust. 1, oblicza się, stosując następujące wartości procentowe do średniej rocznej łącznej ilości wprowadzonej do obrotu w Unii w okresie 2009–2012. Od 2018 r. maksymalną ilość, o której mowa w art. 15 ust. 1, oblicza się, stosując następujące wartości procentowe do średniej rocznej łącznej ilości wprowadzonej do obrotu w Unii w okresie 2009–2012, a następnie odejmując ilości dotyczące wyłączonych zastosowań zgodnie z art. 15 ust. 2, na podstawie dostępnych danych.

Lata	Wartość procentowa do obliczania maksymalnej ilości wodorofluorowęglowodorów, jakie mają być wprowadzone do obrotu i odpowiadających im kontyngentów
2015	100 %
2016–2017	93 %
2018–2020	63 %
2021–2023	45 %
2024–2026	31 %
2027–2029	24 %
2030	21 %

Maksymalną ilość, wartości odniesienia oraz kontyngenty na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu, o których mowa w art. 15 i 16, oblicza się jako łączne ilości wszystkich typów wodorofluorowęglowodorów, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂.

Obliczeń wartości odniesienia oraz kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu, o których mowa w art. 15 i 16, dokonuje się na podstawie ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzonych do obrotu w Unii przez producentów i importerów w okresie odniesienia lub w okresie przydziału kontyngentów, ale z wyłączeniem ilości wodorofluorowęglowodorów przeznaczonych do zastosowań, o których mowa w art. 15 ust. 2, w tym samym okresie, na podstawie dostępnych danych.

Transakcje, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. c), są weryfikowane zgodnie z art. 19 ust. 6 niezależnie od ilości będących ich przedmiotem.

ZAŁĄCZNIK VI

MECHANIZM PRZYDZIAŁU KONTYNGENTÓW, O KTÓRYM MOWA W ART. 16

1. Ustalenie ilości do przydzielenia podmiotom, dla których określono wartości odniesienia na podstawie art. 16 ust. 1 i 3

Każdemu podmiotowi, dla którego określono wartości odniesienia, przydzielany jest kontyngent odpowiadający 89 % wartości odniesienia pomnożonej przez wartość procentową wskazaną w załączniku V na dany rok.

2. Określanie ilości do przydzielenia podmiotom, które złożyły deklarację na podstawie art. 16 ust. 2

W celu określenia ilości do przydzielenia podmiotom, dla których nie ustalono wartości odniesienia i które złożyły deklarację na podstawie art. 16 ust. 2 (ilości do przydzielenia na etapie 1 obliczeń), od ilości maksymalnej na dany rok określonej w załączniku V odejmuje się sumę kontyngentów przyznanych zgodnie z pkt 1.

- 2.1. Etap 1 obliczeń

Każdemu podmiotowi przydzielany jest kontyngent odpowiadający ilości, o którą występowano w deklaracji, lecz nieprzekraczający proporcjonalnego udziału w ilości przyznawanej w etapie 1.

Proporcjonalny udział oblicza się, dzieląc 100 przez liczbę podmiotów, które złożyły deklaracje. W celu określenia ilości do przydzielenia na etapie 2, sumę kontyngentów przydzielonych na etapie 1 odejmuje się od ilości do przydzielenia na etapie 1.

- 2.2. Etap 2 obliczeń

Każdy podmiot, któremu nie przyznano 100 % ilości, o którą występowało w swojej deklaracji na etapie 1, otrzymuje dodatkowy przydział odpowiadający różnicy pomiędzy ilością, o którą występował, a ilością przyznaną mu w etapie 1. Ilość ta nie może jednak przekroczyć proporcjonalnego udziału w ilości do przydzielenia na etapie 2.

Proporcjonalny udział oblicza się, dzieląc 100 przez liczbę nowych podmiotów, kwalifikujących się do przydziału na etapie 2. W celu określenia ilości do przydzielenia na etapie 3, sumę kontyngentów przydzielonych na etapie 2 odejmuje się od ilości do przydzielenia na etapie 2.

- 2.3. Etap 3 obliczeń

Etap 2 powtarza się do momentu, gdy uwzględnione zostaną wszystkie wnioski lub gdy pozostająca ilość do przydzielenia w kolejnym etapie będzie mniejsza niż 500 ton ekwiwalentu CO₂.

3. Określanie ilości do przydzielenia podmiotom, które złożyły deklarację na podstawie art. 16 ust. 4

Do przydziału kontyngentów na lata 2015–2017 sumę kontyngentów przyznanych zgodnie z pkt 1 i 2 odejmuje się od ilości maksymalnej na dany rok określonej w załączniku V w celu określenia ilości do przydzielenia podmiotom, dla których nie ustalono wartości odniesienia i które złożyły deklarację na podstawie art. 16 ust. 4.

Zastosowanie ma mechanizm przydziału kontyngentów określony w pkt 2.1 i 2.2.

Do celów przydziału kontyngentów na 2018 r. i na kolejne lata podmioty, które złożyły deklarację na podstawie art. 16 ust. 4, są traktowane w ten sam sposób co podmioty, które złożyły deklarację na podstawie art. 16 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK VII

DANE PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI SPRAWOZDAWCZEMU NA PODSTAWIE ART. 19

1. Każdy producent, o którym mowa w art. 19 ust. 1, składa sprawozdanie dotyczące:
 - a) całkowitej ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, którą wyprodukował w Unii, określając główne kategorie zastosowań danej substancji;
 - b) ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i w stosownych przypadkach w załączniku II, jaką wprowadził do obrotu w Unii, określając oddzielnie ilości wprowadzone do obrotu do stosowania jako substrat, do bezpośredniego wywozu, do produkcji inhalatorów ciśnieniowych z odmierzoną dawką do celów podawania składników farmaceutycznych, do stosowania w sprzęcie wojskowym oraz stosowania w trawieniu materiałów półprzewodnikowych lub czyszczeniu komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników;
 - c) ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, które zostały, odpowiednio, poddane recyklingowi, regeneracji i zniszczone;
 - d) wszelkich zapasów posiadanych na początku i na końcu okresu sprawozdawczego;
 - e) wszelkich zezwoleń na użycie kontyngentów, określając odpowiednie ilości, do celów art. 14.
2. Każdy importer, o którym mowa w art. 19 ust. 1, składa sprawozdanie dotyczące:
 - a) ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i w stosownych przypadkach w załączniku II, jaką przywiózł do Unii, określając główne kategorie zastosowań danej substancji i określając oddzielnie ilości wprowadzone do obrotu do zniszczenia, stosowania jako substrat, bezpośredniego wywozu, produkcji inhalatorów ciśnieniowych z odmierzoną dawką do celów podawania składników farmaceutycznych, stosowania w sprzęcie wojskowym oraz stosowania w trawieniu materiałów półprzewodnikowych lub czyszczeniu komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników;
 - b) ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, które zostały, odpowiednio, poddane recyklingowi, regeneracji i zniszczone;
 - c) wszelkich zezwoleń na użycie kontyngentów, określając odpowiednie ilości, do celów art. 14;
 - d) wszelkich zapasów posiadanych na początku i na końcu okresu sprawozdawczego.
3. Każdy eksporter, o którym mowa w art. 19 ust. 1, składa sprawozdanie dotyczące:
 - a) ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, jaką wywiózł z Unii w innym celu niż recykling, regeneracja lub zniszczenie;
 - b) wszelkich ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, jakie wywiózł z Unii, odpowiednio, w celu recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.
4. Każdy podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2, składa sprawozdanie dotyczące:
 - a) ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, jaką zniszczył, w tym ilości tych substancji zawartych w produktach lub urządzeniach;
 - b) wszelkich zapasów każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, która ma zostać zniszczona, w tym ilości tych substancji zawartych w produktach lub urządzeniach;
 - c) technologii zastosowanych do zniszczenia substancji wymienionych w załączniku I i II.
5. Każdy podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 3, składa sprawozdanie dotyczące ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I, zastosowanej jako substrat.

6. Każdy podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 4, składa sprawozdanie dotyczące:
- a) kategorii produktów lub urządzeń zawierających substancje wymienione w załączniku I i II;
 - b) liczby jednostek;
 - c) wszelkich ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I i II, zawartej w produktach lub urządzeniach.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 ust. 1	art. 3 ust. 2 i 3
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy	art. 4 ust. 1, 2 i 3
art. 3 ust. 2 akapit drugi	art. 3 ust. 3 akapit drugi
art. 3 ust. 2 akapit trzeci	—
art. 3 ust. 3	art. 5 ust. 1
art. 3 ust. 4	art. 4 ust. 3
art. 3 ust. 5	art. 4 ust. 4
art. 3 ust. 6	art. 6 ust. 1 i 2
art. 3 ust. 7	art. 4 ust. 5
art. 4 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 8 ust. 2
art. 4 ust. 3	art. 8 ust. 3
art. 4 ust. 4	—
art. 5 ust. 1	art. 10 ust. 5 i 12
art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 10 ust. 1, 2 i 6
art. 5 ust. 2 zdanie drugie	art. 10 ust. 10 akapit pierwszy
art. 5 ust. 2 zdanie trzecie	art. 10 ust. 10 akapit drugi
art. 5 ust. 3	art. 3 ust. 4 akapit pierwszy i art. 10 ust. 3
art. 5 ust. 4	art. 11 ust. 4
art. 5 ust. 5	art. 10 ust. 13
art. 6 ust. 1	art. 19 ust. 1 i załącznik VII
art. 6 ust. 2	art. 19 ust. 7
art. 6 ust. 3	art. 19 ust. 8
art. 6 ust. 4	art. 20 i art. 6 ust. 2
art. 7 ust. 1, akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze
art. 7 ust. 1, akapit pierwszy zdanie drugie i trzecie	art. 12 ust. 2, 3 i 4

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 7 ust. 1 akapit drugi	art. 12 ust. 13
art. 7 ust. 2	art. 12 ust. 1 zdanie drugie
art. 7 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 12 ust. 14
art. 7 ust. 3 zdanie drugie	art. 12 ust. 15
art. 8 ust. 1	art. 13 ust. 1
art. 8 ust. 2	art. 13 ust. 2
art. 9 ust. 1	art. 11 ust. 1
art. 9 ust. 2	—
art. 9 ust. 3	—
art. 10	art. 21 ust. 2
art. 11	—
art. 12	art. 24
art. 13 ust. 1	art. 25 ust. 1 akapit pierwszy
art. 13 ust. 2	art. 25 ust. 1 akapit drugi
art. 14	—
art. 15	art. 27
załącznik I – część 1	załącznik I
załącznik I – część 2	załącznik IV
załącznik II	załącznik III